

عنوان مقاله:

کاربرد شاخص های نزدیک ترین همسایه در شاخه زادهای بلوط ایرانی (*Quercus brantii* var. *persica*) جنگل های زاگرس

محل انتشار:

فصلنامه بوم شناسی کاربردی، دوره 2، شماره 5 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

سید یوسف عرفانی فرد - *College of Agric., Shiraz Univ., Shiraz, Iran*

لعیا زارع - *College of Agric., Shiraz Univ., Shiraz, Iran*

جهانگیر فقهی - *College of Natur. Resour., Tehran Univ., Tehran, Iran*

خلاصه مقاله:

آگاهی از روابط بوم شناختی درختان با یکدیگر، در مدیریت پایدار جنگل ها اهمیت بسزایی دارد. برای مطالعه این موضوع در بوم شناسی مکانی، از شاخص های متنوعی استفاده می شود که براساس فاصله تا نزدیک ترین همسایه استوار هستند. بنابراین این پژوهش با هدف معرفی و کاربرد شاخص های مهم مبتنی بر تحلیل نزدیک ترین همسایه در بررسی روابط بوم شناختی درختان شاخه زاد بلوط ایرانی در جنگل های زاگرس انجام شد. بخشی از این جنگل ها در استان کهگیلویه و بویراحمد با مساحت ۹ هکتار انتخاب شده و این بخش به لحاظ شرایط محیطی همگن بود. تمام این محدوده پوشیده از درختان شاخه زاد بلوط ایرانی بود که پس از ثبت موقعیت مکانی این درختان، نقشه نقطه ای آنها تهیه گردید. سپس پنج شاخص نزدیک ترین همسایه، $G(r)$ ، $F(r)$ ، $J(r)$ و CE برای بررسی الگوی مکانی این درختان و روابط آنها با یکدیگر استفاده شد. نتایج نشان داد درختان شاخه زاد بلوط ایرانی در محدوده مورد بررسی که همه شرایط یکسان و همگن بوده، به صورت پراکنده مستقر شده و به لحاظ بوم شناختی به یکدیگر وابسته نیستند. این درختان مستقل از یکدیگر بوده و بر نحوه استقرار یکدیگر تاثیر ندارند.

کلمات کلیدی:

Spatial ecology, Spatial pattern, Persian oak, Zagros, Nearest neighbor
الگوی مکانی، بلوط ایرانی، بوم شناسی کمی، زاگرس، نزدیک ترین همسایه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1442003>

